

به مناسبت ششمین سال درگذشت محمد هادی ناموراد

تجدید دیدار با هادی

■ **تحریریه فصلنامه میرداماد** - پنجشنبه‌ی غم‌زده‌ی بیست و یکم دی‌ماه سال یک‌هزار و سیصد و نود و شش خورشیدی خبری تلخ و ناگوار را با خود همراه داشت؛ خبر کوچ هادی نامور، خبری که همه‌ی دوستان و آشنایان از ته دل می‌خواستند کذب باشد، که نبود! جسم هادی برای همیشه رفته بود.

اما روز ۲۱ دی‌ماه امسال (۱۴۰۲) پس از گذشت ۶ سال، وقتی خانواده‌ی او بر سر مزارش حضور یافتند، با جمعی از یاران قدیم و جدید هادی مواجه شدند. در این روز نسل امروز و دیروز تئاتر گلستان، با هادی بیعت کردند و این بدان معنی‌ست که هادی هنوز زنده است، هنوز می‌نویسند، هنوز کارگردانی می‌کند، هنوز رفاقت می‌کند، هنوز پدری می‌کند، هنوز آموزگاری می‌کند و هنوز مانند خون در رگ‌های تئاتر گلستان جاری است.

محمد هادی ناموراد (دی ۱۳۹۶ - دی ۱۳۲۸) یکی از نخستین نویسندگان ادبیات نمایشی در سرزمین گرگان است که نمایشنامه‌های ارزشمندی را از خود برجای گذاشت. او به عنوان نویسنده و کارگردان، در تئاتر گرگان تحولی شگرف را رقم زد و تأثیر زیادی روی هم‌نسلان و نسل بعد از خود گذاشت. او در دوران افول چراغ تئاتر گلستان، به ساخت فیلم و سریال روی آورد، تا بتواند به بهانه‌ای هنرمندان را دور هم جمع کرده و از فروپاشی این جمع که با خون دل‌ها شکل گرفته بود، جلوگیری کند. صرف‌نظر از این‌که خروجی او در حوزه فیلم و سریال چه بود، این کار او به هنرمندان این گوشه‌ی دورافتاده حس زنده بودن می‌داد. اکنون نیز یاران وفادارش گرد او جمع شده‌اند، تا بگویند تئاتر گرگان زنده است؛ چون هادی و جلالی و صمیمی و تقی‌نژاد و صالحی و صفرپور و قوشچی و تمام کسانی که با تئاتر این شهر نفس کشیده‌اند، زنده هستند و خواهند بود.